

El gücünə bərabər sel

Tovuz rayonunun N sayılı ön xəttində xidmət edən oğlumun yanına yola düşəndə, çox pəjmurdə idim. Harda qala-cağım, harda gecələyə-cəyim məni olduqca narahat edirdi. Elə ona görə də yola düşməzdən əvvəl feysbuk səhifədə belə bir paylaşım etdim: "Mən elə biliirdim hər rayonumuzda, hər bölgəmizdə heç olmasa, bir dostum, bir tanışım var. Ancaq nə qədər fikirləşirəm. Tovuzdan bir nəfər də yadına düşmür".

Bu sətirləri ona görə yazmışdım ki, yadına düşməyen kimsə varsa, üzə çıxın. Tovuza çatan-da isə tamam başqa mənzərə ilə qarşılaşdım. Açığlı, bu yerlərə gəlmiş də birinci səfər idi. Tovuzda yaşayan yazıçı-sair dostumuz Vaqif Isaqoğunun mənə çox körəyi dəyd. "Tovuz" rayon qəzetiñin baş redaktoru Çingiz Qəribli bizi qarşılıdı. Onun xarakterik keyfiyyəti, işqli düşüncəsi, yumorlu təbiəti və digər gözəl xüsusiyyətlərlə Tovuz eli, Tovuz cəmiati haqqında bizzətlikin təssürat yarandı.

Tovuzda qaldığım bir neçə gün ərzində şahidi oldum ki, bu dağlar diyanında yaşayan insanların hər biri, sən demə, insana bir dost, bir qardaş, bir doğma olmuş. Bilmirəm, təbiətindəndi, suyundan, torpağındandır, hər nadirəse, bu el, bu oba mənə çox doğma, çox məhrəm geldi. Uzaqdan gələn qonaqlara, rayon ərazisində xidmət edən əsgərlərin valideynlərinə xüsusi bir diqqət, qayğı gördüm. Hər kəs biləndə ki, uzaq yoldan gəlmisən və burda xidmətdə olan əsgər oğluna baş çəkəcəksən, onda kimliyindən asılı olmayaraq sənə evinə qonaq dəvət edir.

Biz də bir kişinin evində gecələdik. Ev sahibi Qəfər adlı fiziki-mənəvi sağlamlığı ilə seçilən zəhmətkeş bir oğlan idi. Onlardan ayrılib gedəndə, həyatlarındakı payız bərindən alma, qoz, findiq və s. meyvələrdən biza pay da qoyub-əsgərlərə verərsiniz,- dedilər. Biz də elə o payı əsgərin özüne və alaydakı dostlarına çatdırırdıq.

...Nəhayət, Tovuz rayonundakı N sayılı ön xəttə yerləşən yüksəkliyə qalxırıq. Dağlar o qədər hündür ki, başını qaldırıb yuxarı baxdıqca, adamın alnı, sıfəti qırışır. Dağların

başında da soyuq rüzgar daşlıra, qayalara çırılır və insan sıfatında eks-səda verir. Çox zəngin məşələr, addımbaşı çäglayan soyuq bulaqlar bu yerlərin görkəminə və ruhuna hüdudsuz bir gözəllik qatır. Bu dağların, bu yerlərin əşrəfi isə elə o dağların zirvəsində düşmənə üz-üzə dayanmış, bamağı tətildə olan əsgərlərimiz, zabitlərimizdir.

...Əsgərlərlə görüşürəm. Olduqca şən əhvalruhiyyədərlər. Amma

oğlumun da tabe olduğu ön xəttəki mövqelərin birinin tabor komondöri ilə görüşa bildim. Ayaqüstü üç-beş dəqiqəlik səhbatımız əsnasında onun nə qədər cəsur bir zabit olduğunu da fərqinə vardım. Piriyev Rəşad Piri oğlu Samux rayonunda doğulub. 34 yaşlı zabitin keçdiyi uğurlu döyüş yolu Azərbaycan tarixinin artıq geride qalmış şanlı səhifələrində birinə çevrilib. Gələcək nəsillər bu səhifələri qururla oxuyacaqlar.

Gənc yaşında mayor

rütbasına sahib olmaq xırda məsələ deyil və zabitimiz ali baş komandan cənab İlham Əliyevin xüsusi fərmanı ilə təltif olunub. Lələtəpə döyüşlərinin kapitanı bu uğurlu əməlliyyatdan sonra vaxtından əvvəl mayor rüt-

basına yüksəlib. Elə həmin döyüşlərdə Rəşad general Səməd bay Mehmandarov adına medala da layiq görüllər. Bu gün də gənc zabitimiz aldığı medali və çiyinlərində gəzdirdiyi hərbi nişanı fəxarətə daşıyır. Onun dağların zirvəsində düşmən tərəfə boylanan qırğı gözlərindən heç nə yayına bilməz. İti və əcəvik addımlarla yeriyan, hərəkətlərlə şimşək işığını yada salan Azərbaycan zabitin həm də olduqca səda və məhrəbandı. Əsgərlər komandirlərinin diqqət və qayğılarından, nəvazişindən, hərçinin onun hərbi nişamnaməyə uyğun sərt davranışlarından olduqca razıdırlar.

Rəşad Piriyev gözümüzde təkçə özünün fərdi xüsusiyyətlərlə ucalmadı. Həm də mənda Azərbaycan zabitinin ümumiləşmiş bir obrazını yaratmış oldu. Mənəvi-əxlaqi dürüstüyü, fiziki-psixoloji hazırlığı mənda həm bir əsgər atası, həm də bir yaradıcı insan kimi yadından çıxmayaçaq xoş təessürat yaratdı.

...Dağlardan üzüşaşa enəndə, artıq addımlarını arxayı atırdım. Kürəyimə söyklənən dağlar güllekeçirməz idi. Öz kökü ilə qayalarda lağım atan yüz, min illərin qocaman ağaclar öz mərdənə duruşları ilə hərəsi bir əsgərə bə-

zəyirdi. Elə həm də əksinə demək olar. Əsgərlərimizin, zabitlərimizin hər biri gözümə dağların sinəsində duruş gətirən o şəhənə ağaclar qədər qüdrətli idi. Oğlumun komandiri mayor Rəşad Piriyev isə valideynlərə həm də sözələr ilə böyük təskinlik verməyi az qala bir peda-qoq, psixoloq kimi məhatətə bacarıır: "Ordumuz peşəkar bir səviyyədədir, artıq 90-ci illərin ordusu deyil. Daha Vətənimizin, torpağımızın vahid komandanlıq altında birləşən, müasir silahlarda təmin olunmuş nizami bir ordusu var. Və bu nizami ordunun arxasında ona öz misilsiz məhəbbətli dəstək olan xalqımız dayanır. Hökumət, xalq, dövlət bəlli - bax, bu gördüğünüz yüksəkliklərdə keşik çəkən əsgər və zabit heyətinə, o cümlədən bütövlük, ordumuza daim qolqanad verir. Biz güclüyük. Təkçə silah-sursatımızla, hərbi texnikamızla, mənəvi-psixoloji hazırlığımızla deyil, həm də haqqımızı tələb etməkdə, ədalətimizə güvənməkdə güclü, qüdrətliyik. Biz işğalçı, qəşəkər deyilik. Biz qanlı, cəllad ermənilər kimi zalim bir ordunun əsgər və zabitləri deyilik. Biz humanizm principlərlə hərəkat edirik, dinc insanlarla heç bir işimiz yoxdur. Hətta təsadüfən bir silahsız eməni, bir kənd sakinini əlimizə keçsə, onu düşmən tərəfə təhvil verərik".

... Telefonun çağırış səsindən Azərbaycan himni və Ulu öndərin "Mən fəxr edirəm ki, azərbaycanlıyam" məşhur fikri eşidilən zabit, Lələtəpə fatehi Rəşad Piriyev bütün hallarda haqlıdır. Ordumuz tezliklə qarışlığı dağları aşaraq düşmənin doğma torpaqlarımızdakı yuvalarını, mövqelərini dağıdaraq, onları Azərbaycan ərazisindən çıxarmağa müvəffəq olacaq.

Lələtəpə uğrunda onlarla dostunu, doğmasını şəhid vermiş, intiqam hissisiyle yaşıyan cəsur komandırın özü də belə dedi. Ali Baş Komandanın birçə əmri yetər ki, düşmən bütün istiqamətlərdə külli-kuf olsun.

...Əsgər şücaəti, zabit qeyrəti, vətəndaş məhəbbəti- bunlar ayrı-ayrılıqda bəlkə də hərəsi bir bulaq, dağ çeşməsidir. Amma birləşəndə kükəyən sel olur- el gücünə bərabər sel...

Fariz Çobanoğlu

